

Erhvervs- og Boligstyrelsen
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Vor ref. JVK/KKR
Sag 2001/00068-022
J.nr. 441-01-02

23. april 2004

Vedr. Høring over bekendtgørelser med relation til lov nr. 119 om registrering af ledningsejere

Hermed FULS' kommentarer til de to bekendtgørelser, der er sendt i høring den 1. april 2004 med kommenteringsfrist til 26. april 2004 kl. 12.00.

Overordnet finder FULS, at den foreslåede betalingsordning er uacceptabel og må revurderes, fordi ordningen vil betyde, at mange vil undlade at bruge LER. De store besparelser indførelse af registret skulle give, kan derfor ikke opnås fuldt ud. FULS mener, at en betaling pr. forespørgsel i stedet for pr. areal kan løse problemet. Hvis Erhvervs- og Boligstyrelsen fastholder en arealbaseret gebyrmodel, foreslår FULS subsidiært denne model kraftigt justeret.

FULS skal derfor opfordre til, at der enten nu eller inden systemet tages i brug, foretages en bred branchemæssig revurdering af betalingsordningen. FULS tilbyder at være med til at drøfte betalingsmodellen i detaljer med henblik på at opnå en ordning, der bl.a. fremmer den frivillige brug af LER.

Desuden påpeger FULS nedenfor bl.a. et par emner, som bekendtgørelsesudkastet ikke tager hånd om. Det drejer sig om kontrol af data i ledningsejerregistret samt situationer, hvor ledningsejere overlader ledningsoplysningsopgaven til andre virksomheder.

FULS' kommentarer til Bekendtgørelse om fastsættelse og betaling af gebyrer for benyttelse af statens ledningsejerregister

Ifølge bemærkningerne til lovudkastet til L 52 akkumuleres den arealbaserede betaling over et år. Dette fremgår ikke af bekendtgørelsesteksten eller bilag 1, hvor man lige så godt kan forstå det som om gebyrreglerne starter forfra ved hver forespørgsel. Derfor ønskes en tydeliggørelse.

Den foreslåede gebyrmodel er god for storbrugere. Jo mere man forespørger, jo billigere slipper man pr. forespørgsel.

Til gengæld er den alt for dyr for brugere, der blot har behov for få forespørgsler pr. år. Særlig urimelig er modellen, hvis søgearealet samtidigt er stort, jf. nedenfor.

Et projekt består jo normalt af en projekteringsfase og senere en anlægsfase. LER bør være så billigt at bruge, at det kan betale sig for enhver – og ikke kun storbrugere – at benytte LER til begge faser.

Det vil efter FULS' mening ikke være muligt at spørge på arealer under 10 X 10 m, da kortværket næppe vil have en detaljeringsgrad, der tilsiger større nøjagtighed. Dvs. at en forespørgsel mindst vil koste 400 kr. Dette beløb er urimelig højt.

Forespørges der på blot 50 m længde og 20 m bredde (fordi man f.eks. under projekteringen skal undersøge om projektet skal ligge i den ene eller anden vejside) bliver prisen 1.750 kr. Et par måneder efter skal der spørges igen til brug for anlægsarbejdet. Alt i alt en urimelig høj afgift at betale for de aktører, der ikke når at udnytte loftet på 30.000 kr. pr. år.

Det kan forekomme, at en transmissionsledning skal projekteres fra en by til en anden og at dette er ledningsejerens eneste anlægsprojekt over et år. Til projekteringsopgaver i åbent land vil en søgebredde på 200 m være hensigtsmæssig. Hvis anlægget skal strække sig over 10 km bliver prisen for denne ene søgning 41.700 kr., som rundes ned til 30.000 kr. Det synes klart, at LER i en sådan situation ikke vil blive brugt, bortset fra eventuelle vejskæringer.

Det kan ikke siges klart nok, at FULS finder den foreslåede prispolitik ødelæggende for LERs samfundsmæssige nytteværdi. Alt for mange graveaktører og projekterende vil undgå at benytte registret i private arealer og til projekteringsarbejder.

Det skal i øvrigt bemærkes, at den system-tid en forespørger belaster registret med ved en forespørgsel, i forsvindende grad er afhængig af søgearealets størrelse. Derfor er en afgift pr. forespørgsel mere omkostningsægte end en afgift pr. forespørgselsareal.

Det rimeligste vil derfor være at indføre en betalingsmodel, hvor der betales pr. forespørgsel. Der kan gives rabat ved mange forespørgsler og de første få forespørgsler kan være gratis. Betalingsloftet på 30.000 kr. kan stadig beholdes.

FULS skal subsidiært foreslå, at den arealbaserede gebyrsætning udjævnes, således at forespørgere med få forespørgsler pr. år slipper betydeligt billigere end efter den nuværende model. Det vil således være hensigtsmæssigt at indføre et gebyrloft pr. forespørgsel samt et antal gratis forespørgsler pr. år, f.eks. 5 stk.

FULS' kommentarer til forslag til Bekendtgørelse om forespørgsler, indberetning og registrering af ledningsejeroplysninger til statens ledningsejerregister

Generelt

FULS noterer sig, at bekendtgørelsen ikke tager vare på den vigtige kontrol af, om interesseområdet ligger korrekt og har den korrekte størrelse i registret. Det er kun ledningsejeren selv, som kan foretage denne kontrol.

Til §4

I punkt 1 skelnes mellem "ledninger" og "rør". I FULS' terminologiske forståelse findes der rør og kabler med fællesbetegnelsen "ledninger".

Til §7

FULS tager det for givet, at de i §7 omtalte institutioner og styrelser som et minimum skal indberette til registret efter de almindelige regler i loven, og at forhandlingerne alene kan føre til indberetning af større og/eller flere interesseområder.

Det må således være indlysende, at f.eks. hospitalers kommunikationsledninger fra en bydel til en anden skal ind i registret.

Til § 8, stk. 1 punkt 9

Det giver ikke mening, at ledningsejeren skal indberette ledningstype. Forsyningsarten er fuld tilstrækkelig oplysning til spørgeren, når han søger ledningsejere. Ledningstypen det konkrete sted vil fremgå af de ledningsoplysninger han senere får tilsendt af ledningsejeren.

Det er en misforståelse at tro, at nogen vil have gavn af en liste over f.eks. de rørdimensioner eller ledningsmaterialer (hvad kan der ellers menes med "ledningstype"?) en ledningsejer opererer med, når der søges efter ledningsejere.

At bibeholde bestemmelsen vil alene give anledning til en bureaukratisk belastning uden nogen form for nyttevirkning.

Til §9, stk. 1

FULS tager det for givet, at angivelse af interesseområder "på et digitalt kort" kan tolkes således, at dét som ledningsejeren leverer til ledningsejerregistret, kan være en dataserie, der alene beskriver interesseområdets grænselinie relateret til referencenettet System34 (på Bornholm System45) – dvs. uden grundkortelementer.

En præcis formulering bør udformes i overensstemmelse hermed.

Den alternative mulighed, at ledningsejeren indtegner sit interesseområde på skærmen direkte i LER, opfatter FULS som indeholdt i §9.

Til §9, stk. 2

Efter bestemmelsen må ledningsejeren ikke indberette interesseområder på arealer, som tilhører Forsvaret og Beredskabsstyrelsen.

Det er næppe praktisk muligt og i øvrigt heller ikke rimeligt, at ledningsejeren skal holde styr på samtlige arealer, som Forsvaret og Beredskabsstyrelsen ejer, sælger eller tilkøber.

FULS foreslår, at Forsvaret og Beredskabsstyrelsen definerer klassificerede arealer, og at disse håndteres systemmæssigt i LER, således at der ikke kan vises nogen ledningsejer-oplysninger, når disse områder rammes af en forespørgsel.

Til §9, stk. 3

En multi-ledningsejer eller en virksomhed, der er vært for andre ledningsejeres ledningsoplysninger, vil efter bestemmelsen typisk modtage adskillige forespørgsler på samme sag.

Dette giver ikke nogen rationel forretningsgang hos ledningsejeren.

I stedet bør en ledningsejer kunne tilknytte flere end én forsyningsart til et interesseområde.

Det medfører i øvrigt at §8, stk. 1 punkt 8 må justeres i overensstemmelse hermed.

§12 stk. 2

FULS noterer sig, at der fuldt lovligt kan ligge interesseområder med for lille udstrækning i registret.

Der kan derfor i disse situationer forudses et problem med ansvarsplaceringen i tilfælde af graveskader mv.

§13, stk. 3

Det virker som en fejl, at forespørgeren ikke skal angive navn og adresse. Hvor skal ledningsejeren ellers sende sine ledningsplaner til, og hvor skal regningen for forespørgslen sendes hen?

§22, punkt 3

Ledningsejeren kan straffes med bøde, hvis han forsætligt eller groft uagtsomt indberetter et interesseområde, som ligger uden for ledningsejerens eget forsyningsområde. Det forekommer ikke klart ud fra formuleringen, hvilken situation der sigtes til, herunder hvad der menes med "forsyningsområde".

En virksomhed, der etablerer datatransmissionskabler eller tomme rør til samme formål, har formentlig hele landet som forsyningsområde.

Et naturgasselskab kan godt have ledninger gennem et fjernvarmeområde, fordi det er korteste vej til et distributionsnet, men principielt kan fjernvarme og gas næppe have sammenfaldende forsyningsområder.

Ledningsejeren kan af hensyn til muligheden for koordineret samgravning være interesseret i at opfange ledningsforespørgsler i et område, hvor ledningsejeren endnu ikke har ledninger, men planlægger at skulle have det.

Med venlig hilsen

Jesper V. Kristensen
FULS